

בזכות רבינו הקדוש רבינו נחמן בן שמחה בן פינא

להגיד לפני שיוצאים מהבית

כִּי תֵעָבֵר בַּיָּמִים אֶתְךָ אֲנִי
 וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ.
 כִּי תֵלֵךְ בָּמוֹ אֵשׁ לֹא תִקְוֶה
 וְלִהְבֶּה לֹא תִבְעַר בָּךְ:

מעשה היה כספינה שהיו בה יהודים שבאו מגלות ירושלים למקום ששלט שם הגמון אחד, אמר להם אם יהודים אתם רצה אני לגמות אתכם כמו שניסו את חגיגה מישאל ועוריה בתוך כבשן אש כוערת, אמרו לו תן לנו זמן שלושים יום, נתן להם זמן וישבו בתענית, וכל יום מה שראו בחלומותיהם היו מספרים בפני הקהל, בסוף השלושים יום היה שם סבא אחד ירא חטא ולא היה חכם כל כך, אמר להם ראיתי בחלום פסוק אחד שהיה כתוב בו פעמיים "כי" ושלוש פעמים "לא" ואיני יודע מהו הפסוק, אמר לו סבא אחד חכם, הרי זה וודאי הפסוק שיסייעו לך משמים, "כי תעבר בַּיָּמִים אֶתְךָ אֲנִי וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ כִּי תֵלֵךְ בָּמוֹ אֵשׁ לֹא תִקְוֶה וְלִהְבֶּה לֹא תִבְעַר בָּךְ", אתה וודאי יכול להכנס לאש ותנצל שהרי וודאי משמים הראך זאת שתנצל. עשו אותה הגמניה ביום אידם אש גדולה ונכנסו אותו סבא שחלם אותו חלום בתוך האש, והתפלגה האש לשלשה חלקים, ונכנסו לתוכה שלשה צדיקים לעומת פניו של אותו סבא, ואותם שלשה סבים שכחו ואמרו את והוא רחום, הראשון אמר עד אנא מלך רחום וחנן, השני אמר עד אין כבוד, שלישי אמר משם עד הסוף, וככולם מתחילים ברחום ומסיימים ברחום, ותקנו לאמרם ביום שני וחמישי שהם ימי דין. (ותרגום מספר כל בו).